

14. června 2016

Vážení členové Rady Českého rozhlasu,

dovolte mi reagovat na vysílání stanice Radiožurnál dne **10. června 2016**.

Jsem pravidelným posluchačem ČRo a neskrývám, že jsem byl dne 10. června překvapen odpornou protičeskou propagandou Radiožurnálu. Od brzkého rána se v půlhodinových intervalech nestyděli takzvaní moderátoři zbaběle pomlouvat svoji vlast. Slyšel jsem, že někdejší českoslovenští Němci byli zbaveni československého občanství a vyhnáni z Československa a byly jich celé tři miliony. Rád bych, abyste se, vážení členové Rady Českého rozhlasu, zabývali tímto souborem lží.

V roce 1942, tedy v době nejkřutějších bojů druhé světové války, byla zahájena diskuse o tom, kdo je a kdo není spojenec, a zároveň o uznání československé zahraniční vlády vedené Dr. Benešem, nejdříve Sovětským svazem a poté i ostatními spojenci. Winston Churchill přišel s myšlenkou vyřešit národnostní problém ve střední Evropě odsunem německého obyvatelstva z Československa, Polska, Maďarska a Jugoslávie. Přes počáteční odpor, a to zejména SSSR a komunistů, byla tato myšlenka vtělena i do postupimských ujednání.

Po vzniku protektorátu Čechy a Morava získali občané německé národnosti tzv. říšské občanství (německé). I řada Čechů, snaživě podlézajících protektorátní moci, toto občanství získala. Jak mezi Čechy, tak mezi Němci byli ale vždy antifašisté, a řada z nich se zapojila do odporu proti nacistickému režimu (v době okupace se říkalo proti třetí říši). Začátkem třicátých let, při sčítání lidu v Československu, o které se nejrůznější pseudohistorikové opírají, označili i statisíce Židů jako svou národnost *národnost německou*.

Na konci války přicházeli do českých zemí z východu utečenci před frontou. Takzvaní *národní hosté* byli ubytováni, kde se dalo, ve volných bytech, školách, tělocvičnách, a dostávali »německé potravinové lístky«, tedy daleko větší, než dostávali Češi. V té době již v českých zemích chyběla prakticky celá židovská menšina a i místo desítek tisíc německých mužů v okrajových částech bývalého Československa byly pouze *kenotafy* (tedy náhrobky v upomínku těch, kteří jsou pohřbeni někde jinde). Další desítky tisíc mužů byly v německé armádě v různých místech Evropy nebo v zajetí. Je tady naprosto nesmyslné tvrzení o třech milionech Němců v Československu v roce 1945 a skutečný historik by jistě nic takového netvrdil. Zato moderátor Českého rozhlasu je schopen říci i daleko větší hlouposti, a to naprosto vážně. Dopad je o to horší, že vaše médium působí na široké masy občanů. Vaše zodpovědnost je o to větší! Útěk před frontou, mnohdy motivovaný strachem z pomsty, organizovali mimo jiné i místní velitelé nacistické strany. Jedním z takových případů je tzv. Vrchlabská vyhláška ze 7. května 1945, která vyzývala německá obyvatelstva, aby přišli i se svými zavazadly na nádraží a odjeli do Německa, v rámci zachování celistvosti národa.

Na základě postupimských ujednání měli být občané Německa a kolaboranti vysídlení a zbavení majetku. Podobný osud měl stihnout i československé Maďary. Zákony známé jako tzv. Benešovy dekrety tato ujednání zmírňují a umožňují, aby v Československu nadále zůstali, po znovuzískání československého občanství, ti, kteří se neprovinili v době ohrožení republiky proti státu. Dále umožnily tyto zákony, aby zde zůstali němečtí občané pracující v určitých odvětvích pro zajištění průmyslové výroby, například výroby skla.

Musím se vám přiznat, že protičeské štvání Českého rozhlasu dne 10. června přesáhlo všechny meze, snad ani Sudetoněmecký landsmanšaft by takto veřejně nevystupoval. Je tedy namístě se tímto zabývat i na jednání Rady Českého rozhlasu. Je nejvyšší čas jasně stanovit meze drzé protičeské propagandy. Výročí odsunu se už nesmí nikde stát dnem zuřivé protičeské nacistické propagandy.

Vážení členové Rady ČRo, děkuji vám za projednání této mé stížnosti a za vyrozumění o tom, k jakému závěru jste dospěli.

S pozdravem

Ing. Jaromír Kohlíček, CSc.